

**Ewa Pajestka**

Klasa II liceum i technikum

## **Kształtowanie dojrzałej wiary**

### **Cel ogólny**

Ukazanie wiary dojrzałej jako postawy człowieka.  
Zachęcenie do umacniania i rozwijania wiary.

### **Cele szczegółowe**

Uczeń:

- podaje strukturę aktu wiary człowieka,
- wymienia cechy dojrzałej wiary,
- wylicza elementy konieczne w postawie dojrzałej wiary,
- objaśnia, na czym polega posłuszeństwo wiary,
- wyjaśnia związek między wiarą a spełnianymi uczynkami,
- uzasadnia potrzebę kształtowania wiary,
- wskazuje sposoby kształtowania wiary.

### **Metody**

Rozmowa kierowana, niedokończone zdanie, analiza tekstu źródłowego, praca w grupach.

### **Środki dydaktyczne**

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, dokumenty Soboru Watykańskiego II, teksty z fragmentami homilii Ojca Świętego.

## **PRZEBIEG KATECHEZY**

### **Modlitwa**

„Akt wiary”.

### **Wprowadzenie**

*Katecheta zapisuje na tablicy słowa „wiara to...”. Uczniowie kończą zdanie odwołując się do posiadanej wiedzy na temat wiary. Następnie katecheta podsumowuje zebraną wiedzę.*

Wiara jest fundamentem dialogu między Bogiem a człowiekiem, jest darem otrzymanym od Boga na chrzcie świętym i odpowiedzią człowieka na objawienie Boże. Wiarę możemy pojmować jako zaangażowanie władz duchowych człowieka – akt wiary – lub jako całościowe, osobowe zaangażowanie człowieka – postawa wiary. Akt wiary angażuje człowieka pod względem intelektualno – wolitywnym i posiada charakter bardziej teoretyczny, poznawczy, natomiast wiara jako postawa angażuje całego człowieka i posiada charakter wybitnie personalistyczny, praktyczny i egzystencjalny. Ponieważ wiara ma mieć zawsze charakter dynamiczny, dlatego też w normalnym procesie jej rozwoju akt wiary powinien zmierzać do wiary jako postawy. Aby zaistniały w człowieku akt wiary i postawa wiary konieczna jest łaska Boża.

## **Rozwinięcie**

Od początku swojej publicznej działalności Chrystus mocno podkreślał znaczenie wiary w życiu człowieka. Wiara, bowiem jest tym, co sprawia, że człowiek może wejść na drogę zbawienia.

„Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy będzie potępiony” (Mk 16,16).

Wiara, o której mówi Chrystus, otwierająca drogę do zbawienia ma być wiarą dojrzałą, w której człowiek dobrowolnie oddaje się Bogu i całym życiem czynnie ją wyznaje.

„Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie” (Jk 2,17).

„Człowiek powinien dobrowolnie odpowiedzieć Bogu wiarą; nikogo więc wbrew jego woli nie można do przyjęcia wiary przymuszać. Z własnej swej bowiem natury akt wiary ma charakter dobrowolny, gdyż człowiek odkupiony przez Chrystusa Zbawiciela i powołany przez Jezusa Chrystusa do przybranego synostwa, może siebie oddać objawiającemu się Bogu tylko wtedy, jeśli pociągany przez Ojca okazuje Bogu rozumne i wolne posłuszeństwo wiary” (DWR 10).

Taka wiara jest człowiekowi potrzebna i o taką wiarę warto zabiegać.

W osobistej modlitwie poprośmy Boga, abyśmy wiarę otrzymaną na chrzcie świętym umieli i chcieli wciąż rozwijać.

## **Zakończenie**

– Co należy czynić, by mieć dojrzałą wiarę?

– W jaki sposób kształtować człowieka dojrzałej wiary?

Wskazówki i zadania odnajdujemy w nauczaniu Kościoła.

### *Praca w grupach*

*Podział uczniów na pięć grup. Po ustalonym czasie grupy zapisują wypracowane wnioski na tablicy.*

#### **Grupa I**

„Świat może być niekiedy groźnym żywiołem – to prawda – ale człowiek żyjący wiarą i nadzieją ma w sobie siłę Ducha, aby stawić czoło zagrożeniom tego świata. Piotr szedł po falach jeziora, choć było to przeciwko prawu ciężenia, szedł, bo patrzył w oczy Chrystusa. Gdy zwątpił, gdy stracił z Mistrzem osobisty kontakt, zaczął tonąć i spotkał go wyrzut: <Czemu zwątpiłeś, małej wiary?> (Mt 14,31).

Na przykładzie Piotra widzimy, jak ważna jest w życiu duchowym osobista łączność z Chrystusem, którą trzeba ciągle odnawiać i pogłębiać. W jaki sposób to czynić? Przede wszystkim przez modlitwę. Moi drodzy, módlcie się i uczcie się modlitwy, czytajcie i rozważajcie słowo Boże, umacniajcie więź z Chrystusem w sakramencie pokuty i Eucharystii, zgłębiajcie problemy życia wewnętrznego i apostołstwa w młodzieżowych wspólnotach, zespołach, ruchach, organizacjach kościelnych, których jest teraz wiele w naszym kraju” (Jan Paweł II, Poznań, 3 czerwca 1997 r.).

#### **Grupa II**

„<Wzrastać>, <dojrzewać>: oto zadanie młodego człowieka. W sferze biologicznej zastój, brak rozwoju jest znakiem rozpoczynającej się starości. To samo prawo odnosi się do życia duchowego. Różnica jest tylko jedna: duch nie zna biologicznych ograniczeń wzrostu.

I właśnie dlatego może nie podlegać procesowi starzenia się.

Drogie dziewczęta i chłopcy, oto zadanie, jakie wam zostawia Matka Boża: wzrastajcie jako osoby, rozwijajcie talenty właściwe dla ciała i dla duszy, wzrastajcie jako chrześcijanie w dążeniu do świętości; wzrastajcie jako świadkowie Chrystusa, który jest <światłością świata> (J 8,12).

Maryja wskazuje wam również drogę tego rozwoju: drogę, którą jest Chrystus. Jest to droga stroma, droga wąska i trudna. Dla tego jednak, kto pragnie iść nią dalej według wskazań Ewangelii, jest to droga, która prowadzi do prawdziwej radości.

Drodzy młodzi przyjaciele, <otrzymaliście ducha przybrania za synów> (Rz 8,15). Nie zmarńcie tego wspólnego dziedzictwa! (Jan Paweł II, Częstochowa, 15 sierpnia 1991 r.).

### Grupa III

„Bądźcie wymagający wobec otaczającego was świata, ale przede wszystkim wymagajcie od siebie samych. Jesteście synami Bożymi: bądźcie z tego dumni!

Nie popadajcie w przeciętność, nie ulegajcie dyktatom zmieniającej się mody, która narzuca styl życia niezgodny z chrześcijańskimi ideałami, nie pozwólcie się mamić złudzeniom konsumizmu. Chrystus wzywa was do rzeczy wielkich. Nie sprawcie Mu zawodu, bo w ten sposób wy sami spotkalibyście się z zawodem.

Z mocą, którą obdarza was Chrystus, mówcie wszystkim ludziom, że Bóg pragnie uczynić każdego człowieka swoim synem. Wasze świadectwo niech będzie początkiem nowego świata, którego pragnie każdy człowiek: świata prawdziwie sprawiedliwego, solidarnego i braterskiego” (Jan Paweł II, Częstochowa, 15 sierpnia 1991 r.).

### Grupa IV

„Wiara jest darem danym człowiekowi przez Boga. Ten nieoceniony dar możemy utracić. Św. Paweł ostrzega przed tym Tymoteusza: Wystąp w dobrej walce, <mając wiarę i dobre sumienie. Niektórzy odrzuciwszy je, ulegali rozbiciu w wierze> (1Tm 1,18-19). Aby żyć, wzrastać i wytrwać w wierze aż do końca, musimy karmić ją słowem Bożym oraz prosić Pana, aby przyniósł nam wiary; powinna ona działać <przez miłość> (Ga 5,6), być podtrzymywana przez nadzieję i zakorzeniona w wierze Kościoła” (KKK 162).

### Grupa V

„Wiara w Chrystusa i nadzieja, której On jest mistrzem i nauczycielem, pozwalają człowiekowi odnieść zwycięstwo nad samym sobą, nad tym wszystkim, co w nim jest słabe i grzeszne, a zarazem ta wiara i nadzieja prowadzą do zwycięstwa nad złem i skutkami grzechu w otaczającym nas świecie. Chrystus wyzwolił Piotra z lęku, który ośwładnął jego duszą na wzburzonym morzu. Chrystus i nam pozwala przetrwać najtrudniejsze chwile w życiu, jeżeli z wiarą i nadzieją zwracamy się do Niego o pomoc. <Odwagi! Ja jestem, nie bójcie się!> (Mt 14,27). Mocna wiara, z której rodzi się nadzieja, cnota tak bardzo dziś potrzebna, uwalnia człowieka od lęku i daje mu siłę duchową do przetrwania wszystkich burz życiowych. Nie lękajcie się Chrystusa! Zaufajcie Mu do końca! On jedyny <ma słowa życia wiecznego> (por. J 6,68). Chrystus nie zawodzi!” (Jan Paweł II, Poznań, 3 czerwca 1997 r.).

Wiemy już, co charakteryzuje człowieka dojrzałej wiary i co czynić by mieć dojrzałą wiarę. W tych samych grupach spróbujcie teraz dokonać podsumowania i napiszcie „przepis na człowieka dojrzałej wiary”. Może to być taki przepis, jaki się stosuje do pieczenia ciasta, czyli składniki, potem wykonanie. (Po upływie ustalonego czasu liderzy poszczególnych grup odczytują swoje „przepisy”).

### Zeszyt ucznia

Zapis wniosków wypracowanych przez poszczególne grupy.

### **Praca domowa**

Napisz, jakie są cechy dojrzałej wiary.

### **Modlitwa**

„Abyś uwierzył”

Boże, który jesteś ukryty  
I niedostępny spojrzeniu –  
Uwielbiam Cię  
I pragnę żyć wiarą w to,  
Czego nie widzę.  
Nie dostrzegam Cię w materialnym świecie,  
Ale rozpoznaję w sobie Twój głos.  
Odwracam się i mówię:  
Panie, stój tak zawsze przy mnie,  
Nie opuszczaj mnie.  
Uczyń mnie zdolnym do tego,  
Żebyś uwierzył w Ciebie tak,  
Jakbym Cię widział.

**Bożena Sałek**

Klasa II liceum i technikum

## **Jestem świadkiem Chrystusa – sakrament bierzmowania**

### **Cel ogólny**

Ukazanie znaczenia sakramentu bierzmowania w dawaniu świadectwa wiary w codziennym życiu.

Kształtowanie postawy dawania świadectwa wiary w codziennym życiu.

### **Cele szczegółowe**

Uczeń:

- nazywa bierzmowanie sakramentem dojrzałości,
- wymienia dary Ducha Świętego,
- definiuje pojęcie sakramentu,
- podaje przykłady działania Ducha Świętego w życiu Kościoła,
- streszcza opis zesłania Ducha Świętego na apostołów,
- wyjaśnia znaczenie łaski Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania,
- opisuje liturgię sakramentu bierzmowania,
- wskazuje na moc sakramentu bierzmowania w dawaniu świadectwa wiary,
- redaguje modlitwę, w której dziękuje Duchowi Świętemu za łaskę wiary.

### **Metody**

Rozmowa kierowana, uroczyste odczytanie tekstu biblijnego, praca w grupach, analiza tekstu źródłowego, autorefleksja.

### **Środki dydaktyczne**

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, encyklika „Dominum et vivificantem” Jana Pawła II, karty pracy, świeca.